

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av konventionen om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, som godkänts vid den åttiofjärde Internationella sjöarbetskonferensen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens, Internationella sjöarbetskonferensen, antog år 1996 konvention nr 178 om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Samtidigt antog arbetskonferensen även rekommendation nr 185 som kompletterar konventionen.

I konventionen ingår bestämmelser om ordnande av regelbundna inspektioner av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, om uppföljning av inspektionerna och om inspektörernas befogenheter.

Rekommendationen innehåller mer detaljerade bestämmelser om bl.a. samarbete och samordning i fråga om inspektionerna samt om inspektörernas status och befogenheter.

Finlands lagstiftning uppfyller kraven i konventionen. I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner konvention nr 178. Samtidigt bringas rekommendation nr 185 till riksdagens kännedom för att beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet till den del det anses ändamålsenligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Beredningen av propositionen

Konventionen och rekommendationen har beretts vid Internationella arbetsorganisationen. De har preliminärt behandlats vid ett för sjöfartsbranschen ordnat möte på trepartsbasis i november-december 1994. Konvention nr 178 om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden och rekommendation nr 185, som hänför sig till den, antogs slutligen vid den åttiofjärde Internationella arbetskonferensen i oktober 1996. Genom konventionen och rekommendationen reviderades ILO:s rekommendation nr 28 gällande de allmänna principerna för sjömansinspektioner. För ett godkännande av konventionen röstade 205 delegater, medan en delegat röstade emot och tio delegater avstod från att rösta.

I beredningen av konventionen och rekom-

mendationen vid arbetskonferensen deltog från Finland företrädare för arbetsministeriet, Finlands rederiförening, Ålands Redarförening, Finlands Sjömans-Union, Finlands Skeppsbefälsförbund och Finlands Maskinbefälsförbund.

Utlåtande för beredningen av denna rege- ringsproposition har givits av social- och hälsovårdsministeriet, Kommunala arbetsmarknadsverket, Statens arbetsmarknadsverk, Sjöfartsverket och delegationen för sjömans- särenden. Ingen av remissinstanserna har motsatt sig en ratifikation av konventionen. Social- och hälsovårdsministeriet och dele- gationen för sjömanssärenden har ansett att en ratifikation av konventionen inte föranleder några ändringar av lagstiftningen och att Finland bör ratificera konventionen. ILO- delegationen förordar ratifikation av konven- tionen.

2. Nuläget och konventionens betydelse

Internationella arbetskonferensen (ILO) har år 1926 antagit rekommendation nr 28, som gäller de allmänna principerna för sjömansinspektioner. Rekommendation nr 28 reviderades genom konvention nr 178 och en kompletterande rekommendation nr 185 om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden.

Konventionen utgör en ram för medlemsstaterna när de ordnar inspektionsarbetet och i rekommendationen ges mer detaljerade anvisningar. Konventionen förutsätter att flaggstaten inspekterar fartygen med högst tre års mellanrum. Enligt konventionen skall inspektionerna verkställas av flaggstaten, inte av hamnstaten.

I internationellt perspektiv kan inspektionerna komma att öka avsevärt om konventionen ratificeras i en större omfattning. Å

andra sidan torde konventionen inte innehålla sådana bestämmelser som skulle hindra de stora sjöfartsstaterna att ratificera konventionen. I Europa är inspektioner som utförs av hamnstaterna redan vedertagen praxis och de regleras också i gemenskapslagstiftningen. Inspektioner som utförs av hamnstaterna håller på att öka i takt med att allt större uppmärksamhet fästs vid säkerheten samt vid mänskliga och kommersiella faktorer.

För Finlands del medför konventionen inga betydande praktiska förändringar och den finska lagstiftningen motsvarar kraven i konventionen. Fartygsinspektioner kan förrättas oftare än vad som förutsatts i konventionen.

Med tanke på Finland är det dock förmånligt att konventionen bibehålls på en sådan nivå att den kan ratificeras av många medlemsstater och att dessa kan ordna sina egna inspektionssystem så att de motsvarar den nivå som förutsatts i konventionen.

DETALJMOTIVERING

1. Konventionens och rekommendationens innehåll

Konventionens del I innehåller bestämmelser om tillämpningsområde och definitioner av vissa begrepp som används i konventionen. Enligt artikel 1 skall konventionen tillämpas på varje sjögående fartyg, vare sig det är i offentlig eller privat ägo, vilket är registrerat i en medlemsstat för vilken konventionen gäller och vilket i handelssyfte används för transport av last eller passagerare eller för något annat kommersiellt ändamål, om inte något annat föreskrivs i artikeln. Enligt konventionen skall ett fartyg som är registrerat i två medlemsstaters register betraktas såsom registrerat i den medlemsstat vars flagg det för. Konventionen skall tillämpas på sjögående bogserbåtar. Konventionen skall inte tillämpas på fartyg vars bruttodräktighet understiger 500 registerton och inte t.ex. på oljeriggare och borrhullar när de inte används för sjöfart. Så långt den centrala samordnande myndigheten anser vara praktiskt möjligt efter att ha samrått med fiskefartygsredarnas och fiskar-

nas representativa organisationer skall konventionen tillämpas på fartyg för yrkesfiske till havs. Likaså skall den centrala samordnande myndigheten avgöra ärenden i fråga om vilka det råder tvivel om huruvida fartyg skall anses vara sysselsatta i handelssjöfart eller yrkesfiske till havs på det sätt som avses i konventionen. Med begreppet "central samordnande myndighet" avses ministrar, regeringsorgan eller andra offentliga myndigheter som är behöriga att utfärda och övervaka tvingande bestämmelser, beslut eller bindande instruktioner om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden på fartyg som är registrerade i en medlemsstat. Med begreppet "inspektör" avses statstjänsteman eller annan offentligt anställd person som ansvarar att utöva tillsyn över någon aspekt av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Som inspektör betraktas också en person som har vederbörlig kompetens att verkställa en inspektion på en institutions eller organisations vägnar som den centrala samordnande myndigheten auktoriserat. Med "lagar och bestämmelser" avses lagar och förordningar samt skiljedomar och kollekti-

vavtal som vunnit rättslig verkan. Med begreppet "sjömän" avses personer som är anställda i någon befattning ombord på ett sjögående fartyg för vilket konventionen gäller. I oklara fall skall den centrala samordnande myndigheten avgöra huruvida någon kategori arbetstagare skall anses vara sjömän inom ramen för konventionen. Med begreppet "sjömäns arbets- och levnadsförhållanden" förstås sådana förhållanden och villkor som avser normer för underhåll och renlighet i bostads- och arbetslokaler ombord, minimi-ålder, anställningskontrakt, förplägnads- och serveringsförhållanden, manskapets förläggning, rekrytering, bemanning, kvalifikationer, arbetstider, läkarundersökning, förebyggande av olycksfall i arbetet, hälsovård, sjukvårds- och olycksfallsersättning, välfärd och relaterade förhållanden, hemsändning, arbetsvillkor och arbetsförhållanden som regleras av nationell lagstiftning samt föreningsfrihet.

Del II i konventionen innehåller bestämmelser om organisation av tillsynssystemet. Enligt artikel 2 är varje medlemsstat som är bunden av konventionen skyldig att upprätthålla ett system för tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Den centrala samordnande myndigheten skall samordna inspektionerna och fastställa de principer som skall iakttas i samband med dem. Den centrala samordnande myndigheten skall i samtliga fall vara ansvarig för tillsynen av sjömäns levnads- och arbetsförhållanden, men kan dock auktorisera offentliga institutioner eller andra organisationer som den erkänner som kompetenta och oberoende att verkställa inspektioner på dess vägnar.

Enligt artikel 3 skall varje medlemsstat tillse att alla fartyg som är registrerade inom dess territorium inspekteras regelbundet för att kontrollera att sjömäns arbets- och levnadsförhållanden ombord följer nationella lagar och bestämmelser. Inspektionerna skall utföras med tidsmellanrum som inte överstiger tre år och när så är möjligt ett år. Dessutom skall en medlemsstat vidta åtgärder för att inspektera fartyget om staten har tagit emot klagomål om eller fått bevis för att ett fartyg som är registrerat inom dess territorium inte uppfyller kraven enligt nationella lagar och bestämmelser i fråga om sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Om ett fartygs konstruktion eller bostadsförhållanden har genomgått väsentliga ändringar skall fartyget inspekteras inom tre månader efter

ändringarnas genomförande. Med stöd av artikel 4 skall varje medlemsstat tillsätta kvalificerade inspektörer för uppgifterna samt tillse att ett tillräckligt antal inspektörer är tillgängliga för att uppfylla kraven i konventionen.

Enligt artikel 5 skall inspektörerna garanteras en sådan status att de är oberoende av regeringsskiftet och av obehörigt yttre inflytande. Inspektörerna skall ha befogenhet att komma ombord på fartyg som är registrerade i en medlemsstat och att få tillträde till lokaler i den utsträckning som behövs för inspektionen. Inspektörerna skall ha rätt att utföra de undersökningar, kontroller och förhör som behövs och att fordra att brister avhjälpas. Om en brist kan befaras utgöra en betydande fara för sjömäns hälsa och säkerhet, skall inspektörerna ha rätt att förbjuda fartyget att löpa ut till dess att de nödvändiga åtgärderna har vidtagits. Då får fartyget dock inte försenas eller kvarhållas i onödan. Förbudet skall kunna överklagas hos en rättslig myndighet eller en förvaltningsmyndighet.

När en inspektion av ett fartyg utförs eller åtgärder vidtas skall med stöd av artikel 6 även i övrigt alla rimliga ansträngningar göras för att undvika att fartyget otillbörligt kvarhålls eller försenas. Redaren eller brukaren skall ha rätt till ersättning för lidna förluster och skador om fartyget otillbörligt har kvarhållits eller försenats. Bevisbördan i fråga om otillbörligt kvarhållande eller försening skall ligga på redaren eller brukaren.

Del III i konventionen gäller påföljder. Enligt artikel 7 skall i nationella lagar och bestämmelser införas tillräckliga straff för överträdelse av inspektörernas föreskrifter och hindrande av inspektörerna i deras tjänsteutövning. Inspektörerna skall också enligt prövning ha möjlighet att utfärda varningar och ge råd i stället för att vidta rättsliga åtgärder eller rekommendera att sådana vidtas.

Del IV i konventionen innehåller bestämmelser om rapportering med anledning av konventionen. Med stöd av artikel 8 skall den centrala samordnande myndigheten protokollföra inspektioner av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden samt årligen publicera en rapport över inspektionsverksamheten. Rapporten skall publiceras inom rimlig tid och i vart fall inom sex månader efter utgången av det år det hänför sig till.

Enligt artikel 9 skall inspektörerna avge en

rapport om varje verkställd inspektion till den centrala samordnande myndigheten. Ett exemplar av rapporten på engelska språket eller på fartygets arbetsspråk skall överlämnas till fartygets kapten och ett exemplar till sjömännen för kännedom.

Rekommendation nr 185, som kompletterar konventionen, innehåller närmare bestämmelser om samarbete och samordning samt om organisation av tillsynssystemet. Rekommendationen innehåller också bestämmelser om inspektörernas status, uppgifter och befogenheter samt om rapportering om inspektionsverksamheten.

2. Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland

Tillsynen över arbetstagarnas arbetsförhållanden bestäms huvudsakligen med stöd av följande författningar: Lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993), förordningen om arbetarskyddsförvaltningen (176/1993), lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973, nedan tillsynslagen) samt förordningen om tillsynen över arbetarskyddet (954/1973).

I artikel 2 i konventionen förutsätts att medlemsstaterna upprätthåller ett system för tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Den centrala samordnande myndigheten skall sköta samordningen av inspektionerna och fastställa de principer som skall iaktas. I Finland ankommer tillsynen över arbets- och levnadsförhållanden på arbetarskyddsförvaltningen, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar närmare föreskrifter och anvisningar om tillsynen över arbetarskyddet.

Enligt konventionen skall den centrala samordnande myndigheten i samtliga fall vara ansvarig för tillsynen av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Den har dock rätt att auktorisera offentliga institutioner eller andra organisationer som den erkänner som kompetenta och oberoende för att verkställa nämnda inspektioner på dess vägnar. Även i Finland har arbetarskyddsmyndigheterna med stöd av 1 § tillsynslagen rätt att anlita sakkunniga för att förrätta inspektioner.

Enligt artikel 3 skall alla fartyg som är registrerade inom en medlemsstats territorium inspekteras med tidsmellanrum som

inte överstiger tre år och när så är möjligt ett år. Om ett fartygs konstruktion eller bostadsförhållanden har genomgått väsentliga ändringar, skall fartyget dock inspekteras inom tre månader efter ändringarnas genomförande. I artikeln förutsätts dessutom att om en medlemsstat har mottagit klagomål om eller får bevis för att ett fartyg som är registrerat inom dess territorium inte uppfyller de i lagstiftningen föreskrivna kraven gällande sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, skall den så snart som möjligt vidta åtgärder för att inspektera fartyget. Enligt 3 § tillsynslagen kan inspektioner som gäller arbetarskyddet förrättas så ofta och så effektivt som det med tanke på tillsynen är nödigt. Även 6 och 7 § förordningen om tillsynen över arbetarskyddet innehåller sådana närmare föreskrifter om förrättandet av inspektioner som överensstämmer med konventionen. I statsrådets beslut om arbetsmiljön på fartyg (417/1981) förutsätts att en ny eller väsentligt ändrad arbetsmiljö på ett fartyg skall godkännas av arbetarskyddsmyndigheterna.

I artikel 4 förutsätts att medlemsstaterna tillsätter ett med tanke på uppgifterna tillräckligt antal kvalificerade inspektörer. I Finland utfärdas enligt 8 § förordningen om tillsynen över arbetarskyddet intyg över inspektörers befogenhet av arbetarskyddsmyndigheten. Enligt förordningens 10 § skall tjänstemännen inom arbetarskyddsförvaltningen göra sig förtrogna med arbetarskyddet i allmänhet samt särskilt med förhållandena inom sina egna verksamhetsområden.

Enligt artikel 5 skall inspektörerna vara oberoende av regeringsskiftet och obehörigt yttre inflytande. I 2 § lagen om arbetarskyddsförvaltningen föreskrivs uttryckligen att arbetarskyddsförvaltningen är oberoende då den utför sin övervakningsuppgift. Även i förordningen om social- och hälsovårdsministeriet (991/1994) finns en motsvarande bestämmelse. I artikel 5 redogörs för inspektörernas befogenheter. I vår lagstiftning säkerställs rätten att komma ombord på fartyg som skall inspekteras, tillträdet till lokaler som skall inspekteras samt rätten att förrätta inspektioner genom 1 § 2 mom. och 4 § tillsynslagen.

I artikel 5 ges inspektörerna också rätt att fordra att brister avhjälpas samt att förbjuda ett fartyg att löpa ut i vissa fall. Dessa rättigheter enligt konventionen garanteras arbe-

tarskyddsinspektörerna med stöd av 15 och 16 § tillsynslagen.

I artikel 6 föreskrivs att när en inspektion utförs eller andra åtgärder enligt konventionen vidtas, skall otillbörligt kvarhållande eller försening av fartyget undvikas. Om fartyget likväl kvarhålls eller fördröjs otillbörligt, har redaren eller brukaren rätt till ersättning för liden skada eller förlust. I 34 § förordningen om tillsynen över arbetarskyddet bestäms uttryckligen att förrättaren av en inspektion, då han förbjuder användningen av en anordning eller arbetsmetod i fall som avses i 16 § tillsynslagen, skall gå till väga så, att förbudet inte begränsar verksamheten på arbetsstället i större utsträckning än vad som är nödvändigt med hänsyn till säkerheten och hälsan i arbetet. De bestämmelser som motsvarar konventionens bestämmelser om ersättningsskyldighet ingår hos oss i skadeståndslagen (412/1974). Enligt 3 kap. 2 § skadeståndslagen är ett offentligt samfund skyldigt att ersätta skada som förorsakats genom fel eller försummelse vid myndighetstövning.

Enligt artikel 7 skall lagstiftningen föreskriva om tillräckliga påföljder för överträdelse av bestämmelser och för störande av inspektörer i deras tjänsteutövning. Om fängelsestraff för arbetarskyddsbrott och för andra grova överträdelser av bestämmelser som gäller materiella frågor i samband med arbetarskydd föreskrivs i 47 kap. strafflagen. Enligt 24 § tillsynslagen skall arbetarskyddsmyndigheten, om det finns sannolika skäl att befara att någon har begått en gärning som är straffbar enligt lagstiftningen om arbetarskyddet eller 47 kap. strafflagen, anmäla saken till allmänna åklagaren. I strafflagen föreskrivs lämpliga straff för hindrande av tjänstemän i deras tjänsteutövning. Med stöd av 17 § tillsynslagen kan arbetarskyddsmyndigheten vid behov få handräckning av polisen.

Bestämmelserna i artikel 7 om inspektörernas rådgivningsmöjlighet enligt prövning motsvaras av 15 § tillsynslagen, enligt vilken den som förrättar en inspektion i första hand genom anvisningar och råd skall främja arbetarskyddet på arbetsplatsen, samt 1 § lagen om arbetarskyddsförvaltningen, som innehåller en beskrivning av arbetarskyddsförvaltningens allmänna uppgifter.

Artiklarna 8 och 9 i konventionen gäller rapportering om inspektionsverksamheten,

den centrala samordnande myndighetens skyldighet att protokollföra inspektioner samt årsrapporter om inspektionsverksamheten. Motsvarande bestämmelser om förande av protokoll över inspektioner ingår i lagen och förordningen gällande tillsynen över arbetarskyddet. Årsrapporten ingår i den allmänna verksamhetsberättelsen för förvaltningen.

Med stöd av vad som anförts ovan uppfyller Finlands lagstiftning kraven enligt konvention nr 178 och därmed finns det inget behov av ändringar i vår lagstiftning.

3. Konventionens förhållande till gemenskapslagstiftningen

Europeiska gemenskapernas råd har utfärdat ett direktiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet. Syftet med direktivet är att initiera nödvändiga åtgärder för att förbättra arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet. Direktivet innehåller allmänna principer för att bl.a. förebygga yrkesbetingade risker och främja säkerhet och hälsa i arbetet samt allmänna riktlinjer för genomförandet av dessa principer. Beträffande arbetarskyddsinspektioner anges i artikel 4 att medlemsstaterna i synnerhet skall se till att en ändamålsenlig kontroll och tillsyn säkerställs. Bestämmelserna i konventionen och i gemenskapslagstiftningen står inte i strid med varandra.

4. Ikraftträdande och uppsägning av konventionen

Konventionen träder i fråga om en stat som ratificerar den i kraft tolv månader efter den dag då Internationella arbetsbyråns generaldirektör har registrerat ratifikationen av konventionen.

En medlemsstat som har ratificerat konventionen kan sedan tio år förflutit från den dag då konventionen trädde i kraft internationellt säga upp den genom att underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om uppsägningen. Uppsägningen träder i kraft först ett år efter den dag då den har registrerats. En medlemsstat som inte inom ett år efter utgången av nämnda tioårsperiod gör bruk av sin uppsägningsrätt får säga upp konventionen efter varje period om tio år.

5. Riksdagsbehandlingen av konventioner och rekommendationer som godkänts av Internationella arbetskonferensen

Enligt artikel 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga skall varje medlemsstat inom en viss tid efter den allmänna konferensen föra konventioner och rekommendationer som godkänts av den allmänna konferensen till behörigt statsorgan för lagstiftnings- och andra åtgärder. Konventionen och rekommendationen skall därför föreläggas riksdagen.

I konvention nr 178 ingår inte några bestämmelser som strider mot gällande lagstiftning eller som förutsätter lagstiftningsåtgärder.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen skall godkänna Internationella arbetsorganisationens konvention nr 178 om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, som godkänts vid Internationella arbetskonferensen i Genève den 22 oktober 1996, och

att Internationella arbetsorganisationens rekommendation nr 185 om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, som godkänts vid Internationella arbetskonferensen i Genève den 22 oktober 1996, skall beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet i den mån det är ändamålsenligt och möjligt.

Helsingfors den 2 oktober 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

(Översättning)

(Bilaga 1)

KONVENTION

(nr 178)

**om tillsyn av sjömäns arbets- och
levnadsförhållanden**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 8 oktober 1996 till sitt åttiofjärde möte,

beaktar sjöfartsnäringens förändrade karaktär och därav följande förändringar i sjöfolkets arbets- och levnadsförhållanden sedan 1926 års rekommendation om tillsyn av sjöfolks arbetsförhållanden antogs,

erinrar om bestämmelserna i 1947 års konvention och rekommendation om yrkesinspektion, 1947 års rekommendation om arbetsinspektion (gruvdrift och transport) och 1976 års konvention om miniminormer i handelsfartyg,

enrinnrar om att Förenta Nationernas havsrättkonvention av år 1982 trätt i kraft den 16 november 1994,

har beslutat att anta vissa förslag om revidering av 1926 års rekommendation om sjöfolks arbetsförhållanden, vilket utgör den första punkten på mötets dagordning, och

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention för uteslutande tillämpning av flaggstaten,

antar denna den tjugooandra dagen i oktober månad år nittonhundra nittiosex följande konvention som kan kallas 1996 års konvention om tillsyn av sjömans arbets- och levnadsförhållanden.

**DEL I. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH
DEFINITIONER****Artikel 1**

1. Om inte annat föreskrivs i denna artikel skall denna konvention tillämpas på varje sjögående fartyg, vare sig det är i offentlig

CONVENTION

(NR. 178)

**concernant l'inspection des conditions
de travail et de vie des gens de mer**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 octobre 1996, en sa quatre-vingt-quatrième session;

Notant les changements survenus dans la nature du secteur maritime et les changements qui en résultent pour les conditions de travail et de vie des gens de mer depuis que la recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer), 1926, a été adoptée;

Rappelant les dispositions de la convention et de la recommandation sur l'inspection du travail, 1947; de la recommandation sur l'inspection du travail (mines et transports), 1947, et de la convention sur la marine marchande (normes minima), 1976;

Rappelant l'entrée en vigueur, le 16 novembre 1994, de la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer, 1982;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision de la recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer), 1926, question qui constitue le premier point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale s'appliquant seulement à l'Etat du pavillon,

adopte, ce vingt-deuxième jour d'octobre mil neuf cent quatre-vingt-seize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur l'inspection du travail (gens de mer), 1996.

**PARTIE 1. CHAMP D'APPLICATION ET
DEFINITIONS****Article I**

1. Sous réserve des dispositions contraires figurant dans le présent article, la présente convention s'applique à tout navire de mer

eller privat ägo, vilket är registrerat i en medlemsstat för vilken konventionen gäller och vilket i handelssyfte används för transport av last eller passagerare eller nyttjas för något annat kommersiellt ändamål. I denna konventions mening skall ett fartyg som är registrerat i två medlemsstaters register betraktas såsom varande registrerat i den medlemsstat vars flagg det för.

2. Nationella lagar och bestämmelser skall vara bestämmande för vilka fartyg som skall betraktas som sjögående fartyg i denna konventions mening.

3. Denna konvention skall tillämpas på sjögående bogserbåtar.

4. Denna konvention skall inte tillämpas på fartyg med en bruttodräktighet under 500 och på fartyg som oljeriggar och borrhplattformar när de inte används för sjöfart. Den centrala samordnande myndigheten skall i samråd med de mest representativa redar- och sjöfolksorganisationerna avgöra vilka fartyg som skall täckas av denna punkt.

5. Så långt den centrala samordnande myndigheten anser det vara praktiskt möjligt efter att ha samrått med fiskefartygsredarnas och fiskarnas representativa organisationer skall konventionens bestämmelser tillämpas på fartyg för yrkesfiske till havs.

6. Om det vid tillämpning av denna konvention skulle råda tvivel om huruvida fartyg skall anses vara sysselsatta i handelssjöfart eller yrkesfiske till havs, skall frågan avgöras av den centrala samordnande myndigheten efter samråd med vederbörande redar-, sjöfolks- och yrkesfiskarorganisationer.

7. I denna konvention avses med

a) "central samordnande myndighet" de ministrar, regeringsorgan eller andra offentliga myndigheter som är behöriga att utfärda tvingande bestämmelser, beslut eller andra instruktioner om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, vilka gäller fartyg registrerade i en medlemsstat och övervaka dessas tillämpning,

b) "inspektör" statstjänsteman eller annan offentligt anställd person med ansvar att ut-

immatriculé dans le territoire d'un Membre pour lequel la convention est en vigueur, de propriété publique ou privée, affecté, à des fins commerciales, au transport de marchandises ou de passagers ou utilisé à d'autres fins commerciales. Aux fins de la convention, un navire qui est immatriculé dans le territoire de deux Membres est considéré comme étant immatriculé dans le territoire de celui dont il bat le pavillon.

2. La législation nationale déterminera quels navires seront réputés navires de mer aux fins de la présente convention.

3. La présente convention s'applique aux remorqueurs de mer.

4. La présente convention ne s'applique pas aux navires d'une jauge brute inférieure à 500 ni aux navires tels que les plates-formes de forage et d'exploitation quand ils ne sont pas utilisés pour la navigation. Il incombera à l'autorité centrale de coordination de décider, en consultation avec les organisations les plus représentatives des armateurs et des gens de mer, quels sont les navires visés par le présent alinéa.

5. Pour autant que l'autorité centrale de coordination le juge réalisable, après consultation des organisations représentatives des armateurs à la pêche et des pêcheurs, les dispositions de la convention s'appliqueront aux bateaux de pêche maritime commerciale.

6. En cas de doute sur la question de savoir si un navire doit être considéré comme affecté à l'exploitation maritime commerciale ou à la pêche maritime commerciale aux fins de la convention, la question sera réglée par l'autorité centrale de coordination, après consultation des organisations d'armateurs, de gens de mer et de pêcheurs intéressés.

7. Aux fins de la convention:

a) l'expression «autorité centrale de coordination» désigne les ministres, les services gouvernementaux ou toutes autres autorités publiques habilitées à édicter des arrêtés, règlements ou autres instructions ayant force obligatoire pour l'inspection des conditions de travail et de vie des gens de mer, concernant tout navire immatriculé dans le territoire du Membre, et à en surveiller l'application;

öva tillsyn över någon aspekt av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden och annan person som har vederbörlig kompetens att verkställa en inspektion på en institutions eller organisations vägnar som är auktoriserad av den centrala samordnande myndigheten i enlighet med artikel 2.3,

c) "lagar och bestämmelser" förutom lagar och förordningar även skiljedomar och kollektivavtal som har vunnit rättslig verkan,

d) "sjömän" personer anställda i någon befattning ombord på ett sjögående fartyg för vilket denna konvention gäller. Om det vid tillämpning av denna konvention skulle råda tvivel om huruvida några personkategorier skall anses vara sjömän, skall frågan avgöras av den centrala samordnande myndigheten efter samråd med vederbörande redar- och sjöfolksorganisationer,

e) "sjömäns arbets- och levnadsförhållanden" förhållanden av det slag som avser normer för underhåll och renlighet i bostads- och arbetslokaler ombord, minimiålder, anställningskontrakt, förplägnads- och serveringsförhållanden, manskapets förläggning, rekrytering, bemanning, kvalifikationer, arbetstider, läkarundersökning, förebyggande av olycksfall i arbetet, hälsovård, sjukvård och olycksfallsersättning, välfärd och relaterade förhållanden, hemsändning, arbetsvillkor och arbetsförhållanden som regleras av nationella lagar och bestämmelser samt föreningsrätt som den definieras i 1948 års ILO-konvention om facklig föreningsfrihet och skydd för facklig organisationsrätt.

b) le terme «inspecteur» désigne tout fonctionnaire ou autre agent public chargé d'inspecter tout aspect des conditions de travail et de vie des gens de mer, ainsi que toute autre personne munie de titres justificatifs appropriés qui procède à de telles inspections pour le compte d'une institution ou d'une organisation autorisée par l'autorité centrale de coordination, conformément aux dispositions de l'article 2, paragraphe 3;

c) l'expression «dispositions légales» couvre, outre la législation nationale, les sentences arbitrales et les conventions collectives ayant force obligatoire;

d) l'expression «gens de mer» désigne les personnes employées, à quelque titre que ce soit, à bord d'un navire de mer auquel la convention s'applique. En cas de doute sur les catégories de personnes devant, aux fins de la présente convention, être considérées comme des gens de mer, la question sera réglée par l'autorité centrale de coordination après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées;

e) l'expression «conditions de travail et de vie des gens de mer» désigne les conditions telles que celles concernant les normes d'entretien et de propreté des lieux de vie et de travail à bord, l'âge minimum, les contrats d'engagement, l'alimentation et le service de table, le logement de l'équipage, le recrutement, les effectifs, les qualifications, la durée du travail, les examens médicaux, la prévention des accidents du travail, les soins médicaux, les prestations de maladie et d'accident, le bien-être et les questions connexes, le rapatriement, les conditions et modalités d'emploi soumis à la législation nationale, et la liberté syndicale telle qu'elle est définie dans la convention sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948, de l'Organisation internationale du Travail.

DEL II. ORGANISATION AV TILLSYNSSYSTEMET

Artikel 2

1. Varje medlemsstat som är bunden av denna konventionen skall vara skyldig att

PARTIE II. ORGANISATION DE L'INSPECTION

Article 2

1. Tout Membre auquel s'applique la convention devra assurer un système d'inspec-

upprätthålla ett system för tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden.

2. Den centrala samordnande myndigheten skall samordna inspektioner som helt eller delvis avser sjömäns arbets- och levnadsförhållanden och skall fastställa de principer som skall iakttas.

3. Den centrala samordnande myndigheten skall i samtliga fall vara ansvarig för tillsynen av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden. Den har rätt att auktorisera offentliga institutioner eller andra organisationer som den erkänner som kompetenta och oberoende att verkställa inspektioner av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden på dess vägnar. Myndigheten skall föra en förteckning över sådana institutioner och organisationer och hålla den tillgänglig för allmänheten.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat skall tillse att alla fartyg som är registrerade inom dess territorium inspekteras med tidsmellanrum som inte överstiger tre år och när så är möjligt ett år för att kontrollera att sjömäns arbets- och levnadsförhållanden ombord följer nationella lagar och bestämmelser.

2. Om en medlemsstat tar emot klagomål om eller får bevis för att ett fartyg som är registrerat inom dess territorium inte uppfyller nationella lagar och bestämmelser om sjömäns arbets- och levnadsförhållanden skall den vidta åtgärder för att så snart det är praktiskt möjligt inspektera fartyget.

3. Om ett fartygs konstruktion eller bostadsförhållanden har genomgått väsentliga ändringar skall fartyget inspekteras inom tre månader efter ändringarnas genomförande.

Artikel 4

Varje medlemsstat skall tillsätta inspektörer som är kvalificerade att utföra sina uppgifter och vidta nödvändiga åtgärder för att tillse att ett tillräckligt antal inspektörer är tillgängliga för att uppfylla kraven i denna konvention.

tion des conditions de travail et de vie des gens de mer.

2. L'autorité centrale de coordination devra coordonner les inspections entièrement ou partiellement consacrées aux conditions de travail et de vie des gens de mer, et établir des principes à respecter.

3. L'autorité centrale de coordination assumera dans tous les cas la responsabilité de l'inspection des conditions de travail et de vie des gens de mer. Elle pourra autoriser des institutions publiques ou d'autres organisations dont elle reconnaît la compétence et l'indépendance à procéder, en son nom, à une telle inspection. Elle devra tenir à jour et mettre à disposition du public une liste de ces institutions ou organisations.

Article 3

1. Chaque Membre veillera à ce que tous les navires immatriculés sur son territoire soient inspectés à des intervalles n'excédant pas trois ans et, lorsque cela est réalisable, chaque année, afin de vérifier que les conditions de travail et de vie des gens de mer à bord sont conformes à la législation nationale.

2. Si un Membre reçoit une plainte ou acquiert la preuve qu'un navire immatriculé sur son territoire ne se conforme pas à la législation nationale concernant les conditions de travail et de vie des gens de mer, le Membre devra prendre des mesures pour procéder à l'inspection du navire dès que cela est réalisable.

3. Dans les cas de changements significatifs apportés à la construction ou aux aménagements du navire, il sera procédé à son inspection dans les trois mois qui suivent ces changements.

Article 4

Tout Membre devra désigner des inspecteurs qualifiés pour exercer les fonctions dont ils sont chargés et prendre les mesures nécessaires pour s'assurer qu'ils sont en nombre suffisant pour répondre aux exigences de la présente convention.

Artikel 5

Article 5

1. Inspektörerna skall åtnjuta sådan status och sådana anställningsförhållanden att deras oberoende av regeringsskiftet och obehörigt yttre inflytande är tryggt.

2. Inspektörer försedda med vederbörlig legitimation skall ha följande befogenheter:

a) att komma ombord på fartyg registrerade i en medlemsstat och få tillträde till lokaler i den utsträckning som behövs för inspektionen,

b) att utföra de undersökningar, kontroller och förhör som de anser nödvändiga för att förvissa sig om att lagar och bestämmelser strikt efterlevs,

c) att fordra att brister avhjälpas och,
d) i de fall de har skal att befara att en brist utgör en betydande fara för sjömans hälsa och säkerhet, att med förbehåll för varje rätt till överklagande till en rättslig myndighet eller förvaltningsmyndighet förbjuda ett fartyg att löpa ut till dess att de nödvändiga åtgärder har vidtagits under förutsättning att fartyget därigenom inte otillbörligen kvarhålls eller försenas.

Artikel 6

Article 6

1. När en inspektion utförs eller åtgärder vidtas enligt bestämmelserna i denna konvention skall alla rimliga ansträngningar göras för att undvika att fartyget otillbörligen kvarhålls eller försenas.

2. Om ett fartyg otillbörligen kvarhålls eller försenas skall redaren eller brukaren ha rätt till ersättning för varje liden förlust eller skada. Vid varje fall av påstått otillbörligt kvarhållande eller försening skall bevisbördan ligga på redaren eller brukaren.

DEL III. PÅFÖLJDER

1. Le statut et les conditions de service des inspecteurs devront les rendre indépendants de tout changement de gouvernement et de toute influence extérieure indue.

2. Les inspecteurs, munis de pièces justificatives de leurs fonctions, seront autorisés:

a) à monter à bord des navires immatriculés dans le territoire du Membre et à pénétrer dans les locaux à des fins d'inspection;

b) à procéder à tous examens, contrôles ou enquêtes qu'ils jugent nécessaires pour s'assurer que les dispositions légales sont strictement respectées;

c) à exiger qu'il soit remédié aux carences;

d) à interdire, sous réserve de tout droit de recours devant l'autorité administrative ou l'autorité judiciaire, à un navire de quitter le port jusqu'à ce que les dispositions nécessaires aient été prises, lorsqu'ils ont des raisons de croire qu'une carence constitue un danger significatif pour la santé et la sécurité des gens de mer, le navire ne devant pas être indûment retenu ou retardé.

1. Lorsqu'il sera procédé à une inspection ou lorsque des mesures seront prises conformément aux dispositions de la présente convention, tous les efforts raisonnables devront être déployés pour éviter que le navire ne soit indûment retenu ou retardé.

2. L'armateur ou l'exploitant du navire pourra prétendre à une compensation pour tout préjudice ou perte qui résulterait d'une telle immobilisation ou d'un tel retard indu, la charge de la preuve lui incombant.

PARTIE III. SANCTIONS

Artikel 7

Article 7

1. Lämpliga påföljder för överträdelse av bestämmelser som inspektörerna kan tillämpa och för störande av inspektörer i deras tjänsteutövning skall införas i nationella lagar och bestämmelser och tillämpas effektivt.

2. Inspektörerna skall ha möjlighet att utfärda varningar och ge råd i stället för att

1. Des sanctions appropriées pour violation des dispositions légales dont l'application incombe aux inspecteurs et pour obstruction faite aux inspecteurs dans l'exercice de leurs fonctions devront être prévues par la législation nationale et effectivement appliquées.

2. Les inspecteurs auront la faculté de donner des avertissements et des conseils au

vidta rättsliga åtgärder eller rekommendera att sådana vidtas.

lieu d'intenter ou de recommander des poursuites.

DEL IV. RAPPORTERING

PARTIE IV. RAPPORTS

Artikel 8

Article 8

1. Den centrala samordnande myndigheten skall protokollföra inspektioner av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden.

1. L'autorité centrale de coordination tiendra des registres des inspections des conditions de travail et de vie des gens de mer.

2. Den centrala samordnande myndigheten skall publicera en årsrapport över inspektionsverksamheten med en förteckning över institutioner och organisationer som är auktoriserade att verkställa inspektioner på dess vägnar. Rapporten skall publiceras inom rimlig tid efter utgången av det år den hänförs sig till och i vart fall inom sex månader därefter.

2. Elle publiera un rapport annuel sur les activités d'inspection, y compris une liste des institutions et organisations autorisées à procéder à des inspections en son nom. Ce rapport devra être publié dans un délai raisonnable, ne dépassant en aucun cas six mois, à partir de la fin de l'année à laquelle il se réfère.

Artikel 9

Article 9

1. Inspektörerna skall avge rapport om varje verkställd inspektion till den centrala samordnande myndigheten. Ett exemplar av rapporten på engelska språket eller på fartygets arbetsspråk skall överlämnas till fartygets kapten och ett exemplar skall anslås på fartygets anslagstavla för sjömännens information eller tillställas deras representanter.

1. Les inspecteurs devront, pour toute inspection effectuée, soumettre un rapport à l'autorité centrale de coordination. Une copie de ce rapport en langue anglaise ou dans la langue de travail du navire sera remise au capitaine, une autre sera affichée sur le tableau d'affichage du navire pour l'information des gens de mer à bord ou communiquée à leurs représentants.

2. Vid inspektion med anledning av en större händelse skall rapport avges så snart det är praktiskt möjligt och inte senare än en månad efter verkställandet av inspektionen.

2. Dans le cas d'une inspection faisant suite à un incident majeur, le rapport devra être soumis aussitôt que possible et au plus tard un mois après la conclusion de l'inspection.

DEL V. SLUTBESTÄMMELSER

PARTIE V. DISPOSITIONS FINALES

Artikel 10

Article 10

Denna konvention ersätter 1926 års rekommendation om tillsyn av sjöfolks arbetsförhållanden.

La présente convention remplace la recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer), 1926.

Artikel 11

Article 11

Formella ratifikationsdokument avseende denna konvention skall sändas till Internatio-

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Direc-

nella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

teur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Artikel 12

Article 12

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Artikel 13

Article 13

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först träder i kraft genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Sådan uppsägning skall inte träda i kraft förrän ett år efter den dag då den har registrerats.

2. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention och som inte inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, kommer att vara bunden för en ytterligare period av tio år och kan därefter säga upp konventionen vid utgången av varje period om tio år på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Artikel 14

Article 14

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som han

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Di-

har tagit emot, skall han fästa medlemsstaternas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 15

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 10 i Förenta Nationernas stadga lämna, Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats hos generaldirektören enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 16

När Internationella arbetsbyråns styrelse finner det nödvändigt skall den lämna Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det finns anledning att föra upp frågan om revidering av konventionen helt eller delvis, på konferensens dagordning.

Artikel 17

1. Om konferensen antar en ny konvention varigenom denna konvention helt eller delvis revideras och den nya konventionen inte föreskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen anses i sig innebära omedelbar uppsägning av denna konvention utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 ovan, förutsatt att den nya konventionen har trätt i kraft,

b) från den dag då den nya konventionen träder i kraft, denna konvention upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte den nya reviderade konventionen.

recteur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 15

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 16

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 17

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 13 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Artikel 18

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.

Article 18

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

(Översättning)

(Bilaga 2)

REKOMMENDATION

(nr 185)

**om tillsyn av sjömäns arbets- och
levnadsförhållanden**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 8 oktober 1996 till sitt åttiofjärde möte,

har beslutat att anta vissa förslag om revidering av 1926 års rekommendation om sjöfolks arbetsförhållanden, vilket utgör den första punkten på mötets dagordning, och

har fastställt att dessa förslag skall få formen av en rekommendation som kompletterar 1996 års konvention om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden,

antar denna den tjugoandra dagen i oktober månad år nittonhundranittiosex följande rekommendation, som kan kallas 1996 års rekommendation om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden.

I. SAMARBETE OCH SAMORDNING

1. Den centrala samordnande myndigheten bör vidta lämpliga åtgärder för att främja ett effektivt samarbete mellan offentliga organ och andra organisationer med behörighet i fråga om sjömäns arbets- och levnadsförhållanden.

2. För att säkerställa samarbetet mellan inspektörer, redare, sjömän och deras respektive organisationer och för att bibehålla och förbättra sjömäns arbets- och levnadsförhållanden bör den centrala samordnande myndigheten med jämna mellanrum samråda med företrädarna för dessa organisationer om det bästa sättet att uppnå dessa syften. Formen för samrådet bör bestämmas av den centrala samordnande myndigheten efter samråd med redar- och sjöfolksorganisationerna.

RECOMMANDATION

(Nro 185)

**concernant l'inspection des conditions
de travail et de vie des gens de mer**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 octobre 1996, en sa quatre-vingt-quatrième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision de la recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer), 1926, question qui constitue le premier point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation complétant la convention sur l'inspection du travail (gens de mer), 1996,

adopte, ce vingt-deuxième jour d'octobre mil neuf cent quatre-vingt-seize, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer), 1996.

I. COOPÉRATION ET COORDINATION

1. L'autorité centrale de coordination devrait prendre des arrangements appropriés pour favoriser une coopération effective entre les institutions publiques et les autres organisations intéressées par les conditions de travail et de vie des gens de mer.

2. En vue d'assurer la coopération entre les inspecteurs, d'une part, et les armateurs, les gens de mer et leurs organisations respectives, de l'autre, et afin de maintenir et d'améliorer les conditions de travail et de vie des gens de mer, l'autorité centrale de coordination devrait consulter à intervalles réguliers les représentants desdites organisations quant aux meilleurs moyens permettant de parvenir à ces objectifs. Les modalités de ces consultations seront déterminées par l'autorité centrale de coordination après consul-

II. ORGANISATION AV TILLSYNSSYSTEMET

3. Den centrala samordnande myndigheten och varje annat organ eller myndighet som helt eller delvis ägnar sig åt tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden bör ha nödvändiga resurser för att fullgöra sina åligganden.

4. Antalet inspektörer bör vara tillräckligt för att trygga att deras åligganden fullgörs effektivt och bör fastställas med vederbörlig hänsyn till det följande:

a) betydelsen av de uppgifter som åligger inspektörerna, särskilt antalet fartyg som skall inspekteras och dessas art och storlek samt antalet lagar och bestämmelser som skall tillämpas och dessas komplexitet,

b) de materiella resurser som ställs till inspektörernas förfogande,

c) de praktiska förhållanden under vilka inspektionerna måste utföras för att vara verkningsfulla.

5. Systemet för tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden bör tillåta inspektörerna

a) att för den centrala samordnande myndigheten påpeka varje brist eller missförhållande som inte särskilt täcks av gällande lagar och bestämmelser och lämna den förslag till förbättring av lagar och bestämmelser och

b) att komma ombord på fartyg och få fritt tillträde till de berörda lokalerna utan förvarning när som helst på dygnet.

6. Den centrala samordnande myndigheten bör

a) upprätta enkla förfaranden för att göra det möjligt för den att få förtrolig information om eventuella överträdelser av lagar och bestämmelser som framläggs av sjömän direkt eller via representanter och möjliggöra för inspektörerna att utan dröjsmål kunna undersöka förhållandena,

b) ge befogenhet åt befälhavaren, besättningsmedlemmarna och sjömännens repre-

tation des organisations d'armateurs et de gens de mer.

II. ORGANISATION DE L'INSPECTION

3. L'autorité centrale de coordination et tout autre service ou autorité totalement ou partiellement chargés de l'inspection des conditions de travail et de vie des gens de mer devraient disposer des ressources nécessaires pour leur permettre d'exercer leurs fonctions.

4. Le nombre d'inspecteurs devrait être suffisant pour leur permettre de s'acquitter efficacement de leurs tâches et devrait être déterminé en prenant dûment en considération:

a) l'importance des tâches leur incombant, en particulier le nombre, la nature et la taille des navires soumis à l'inspection ainsi que le nombre et la complexité des dispositions légales à appliquer;

b) les moyens matériels mis à la disposition des inspecteurs;

c) les conditions pratiques dans lesquelles l'inspection doit être effectuée pour être efficace.

5. Le système d'inspection des conditions de travail et de vie des gens de mer devrait permettre aux inspecteurs:

a) d'alerter l'autorité centrale de coordination sur tous défauts ou abus que les dispositions légales existantes ne couvrent pas et de la saisir de propositions pour l'amélioration de la législation;

b) de monter à bord des navires et de pénétrer, librement et à l'improviste, dans tous locaux appropriés à toute heure du jour et de la nuit.

6. L'autorité centrale de coordination devrait:

a) instituer des procédures simples lui permettant d'être saisie de façon confidentielle de toute information relative à des infractions éventuelles aux dispositions légales soumise par les gens de mer directement ou par l'intermédiaire de représentants et faire en sorte que les inspecteurs puissent enquêter sans délai à ce sujet;

b) habiliter le capitaine, les membres de l'équipage ou les représentants des gens de

sentanter att begära inspektion när de anser det vara nödvändigt och

c) ge berörda redar- och sjöfolksorganisationer teknisk information och råd om bästa sättet att följa lagar och bestämmelser och förbättra sjömäns arbets- och levnadsförhållanden.

III. INSPEKTÖRERNAS STATUS, UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

7. (1) Med förbehåll för de bestämmelser om antagning i offentlig tjänst som kan finnas i nationella lagar och bestämmelser bör inspektörerna ha kvalifikationer och lämplig utbildning för att utföra sina uppgifter och, i möjlig utsträckning, sjömansutbildning eller erfarenhet i sjömanskap. De bör ha tillräcklig kännedom om sjömäns arbets- och levnadsförhållanden samt kunskaper i engelska språket.

(2) Hur dessa kvalifikationer skall kontrolleras bör bestämmas av den centrala samordnande myndigheten.

8. Åtgärder bör vidtas för att ge inspektörerna lämplig vidareutbildning i tjänsten.

9. Varje medlemsstat bör vidta erforderliga åtgärder för att vederbörligen kvalificerade tekniska sakkunniga och specialister vid behov skall kunna inkallas för att assistera inspektörerna i deras arbete.

10. Inspektörerna bör inte anförtros uppgifter som genom sitt antal eller sin art menligt inverkar på inspektionens effektivitet eller på något vis ifrågasätter deras auktoritet eller opartiskhet gentemot redare, sjömän eller andra berörda parter.

11. Alla inspektörer bör ha tillgång till lämpligt belägna lokaler, utrustning och transportmedel som är tillräckliga för att inspektörerna effektivt skall kunna utföra sina uppgifter.

12. (1) Inspektörer försedda med vederbörlig legitimation bör ha befogenhet:

a) att förhöra befälhavaren, sjömännen och

mer à requérir une inspection lorsqu'ils le jugent nécessaire;

c) fournir aux armateurs et aux gens de mer ainsi qu'aux organisations intéressées des informations et conseils techniques au sujet des moyens les plus efficaces de donner effet aux dispositions légales et d'améliorer les conditions de travail et de vie des gens de mer.

III. STATUT, POUVOIRS ET OBLIGATIONS DES INSPECTEURS

7. (1) Sous réserve des conditions auxquelles la législation nationale soumettrait le recrutement au sein du service public, les inspecteurs devraient posséder des qualifications et une formation adéquate pour exercer leurs fonctions et, autant que possible, avoir une formation maritime ou une expérience de marin. Ils devraient posséder une connaissance adéquate des conditions de travail et de vie des gens de mer ainsi que de la langue anglaise.

(2) La manière de vérifier ces qualifications devrait être déterminée par l'autorité centrale de coordination.

8. Des mesures devraient être prises pour assurer aux inspecteurs un perfectionnement approprié en cours d'emploi.

9. Tout Membre devrait prendre les mesures nécessaires pour que les inspecteurs puissent disposer en tant que de besoin de l'assistance d'experts et de techniciens dûment qualifiés dans l'accomplissement de leur travail.

10. Les inspecteurs ne devraient pas se voir confier des tâches en nombre ou d'une nature tels qu'elles soient susceptibles de nuire à une inspection efficace ou de porter en aucune manière préjudice à leur autorité et à leur impartialité vis-à-vis des armateurs, des gens de mer ou de toute autre partie intéressée.

11. Tous les inspecteurs devraient disposer de locaux convenablement situés ainsi que de moyens matériels et de transport adéquats pour leur permettre de s'acquitter de manière efficace de leurs tâches.

12. (1) Les inspecteurs, munis de pièces justificatives de leurs fonctions, devraient être autorisés:

a) à interroger le capitaine, les gens de

varje annan person däribland redaren eller hans representant om varje fråga som rör tillämpningen av lagar och bestämmelser, i vittnes närvaro om personen i fråga har begärt detta,

b) att kräva att alla skeppsböcker, loggböcker, register, certifikat och andra handlingar och annan information som direkt rör förhållanden som är underställda krav på inspektion uppvisas för att kontrollera om de överensstämmer med lagar och bestämmelser,

c) att tillse att information anslås i enlighet med lagar och bestämmelser och

d) att insamla och för analys tillvarata stickprov av produkter, last, dricksvatten, proviant samt ämnen och substanser som används eller hanteras.

(2) Redaren eller dennes representant och i tillämpliga fall sjömannen bör meddelas om varje stickprov som insamlas eller tillvaratas i enlighet med punkt (1) d) eller vara närvarande när detta görs. Ett sådant stickprovs storlek bör på vederbörligt sätt antecknas av inspektören.

13. När inspektörerna inleder en inspektion av ett fartyg bör de meddela befälhavaren eller den ansvariga personen eller i tillämpliga fall sjömannen eller deras representanter om sin närvaro.

14. Den centrala samordnande myndigheten bör underrättas om alla olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som berör sjömannen i de fall och på det sätt som stadgas i nationella lagar och bestämmelser.

15. Inspektörer bör:

a) vara förbjudna att ha något som helst direkt eller indirekt intresse i all verksamhet som de har anmodats att inspektera,

b) vara skyldiga att inte ens efter avslutad tjänst avslöja någon affärshemlighet, sekretessbelagd arbetsprocess eller upplysning av personlig art som de kan komma att få reda på i sin tjänsteutövning varvid de skall kunna göras till föremål för vederbörliga påföljder eller disciplinära åtgärder,

c) som förtroligt behandla ursprunget till varje klagomål om att fara eller brist skulle föreligga i fråga om sjömans arbets- och levnadsförhållanden eller att överträdelse

mer ou toute autre personne, y compris l'armateur ou le représentant de l'armateur, sur toute question concernant l'application des dispositions légales, en présence de tout témoin que la personne peut avoir demandé;

b) à demander, en vue de procéder à une vérification de conformité aux dispositions légales, communication de tous les livres, journaux de bord, registres, certificats ou autres documents ou informations ayant directement trait à l'objet de l'inspection;

c) à s'assurer de l'affichage des avis requis par les dispositions légales;

d) à prélever et à emporter, aux fins d'analyse, des échantillons de produits, de marchandises, d'eau potable, de vivres et de matériaux et substances utilisés ou manipulés.

(2) L'armateur ou son représentant et, selon le cas, le marin devraient être présents lorsque de tels prélèvements sont effectués ou emportés, conformément au sous-paragraphe (1) d), ou en être avisés. La quantité de l'échantillon devrait être correctement notée par l'inspecteur.

13. Les inspecteurs devraient, au moment d'engager l'inspection du navire, informer de leur présence le capitaine ou la personne assumant le commandement et, selon le cas, les gens de mer ou leurs représentants.

14. L'autorité centrale de coordination devrait être avisée de tous accidents du travail ou maladies professionnelles affectant des marins dans les cas et selon la manière prescrits par la législation nationale.

15. Les inspecteurs devraient:

a) se voir interdire de posséder un intérêt quelconque, direct ou indirect, dans l'ensemble des activités qu'ils sont appelés à contrôler;

b) être tenus, sous peine de sanctions ou de mesures disciplinaires appropriées, de ne pas révéler, même après avoir cessé leurs fonctions, les secrets commerciaux ou les procédés d'exploitation confidentiels ou les informations de nature personnelle dont ils pourraient avoir eu connaissance dans l'exercice de leurs fonctions;

c) tenir confidentielle la source de toute plainte alléguant qu'il existe un danger ou des carences dans les conditions de travail et de vie des gens de mer ou qu'il y a infrac-

skulle ha skett av lagar och bestämmelser och avhålla sig från att meddela redaren, rederiets representant eller fartygsoperatören att en inspektion har verkställts till följd av ett sådant klagomål och

d) efter eget gottfinnande när en inspektion har verkställts ha rätt att omedelbart göra redaren, fartygsoperatören eller befälhavaren uppmärksam på brister som kan inverka på de ombordvarandes hälsa eller säkerhet.

IV RAPPORTERING

16. Den årsrapport som publiceras av den centrala samordnande myndigheten enligt artikel 8.2 i konventionen bör även innehålla följande:

a) en förteckning över gällande lagar och bestämmelser som rör sjömäns arbets- och levnadsförhållanden och alla ändringar som har trätt i kraft under året,

b) detaljerade uppgifter om uppläggningsen av det tillsynssystem som avses i artikel 2 i konventionen,

c) statistik över fartyg och andra lokaler som är underkastade kravet på inspektion och över fartyg och andra lokaler som faktiskt har inspekterats,

d) statistik över sjömän som är underkastade de lagar och bestämmelser som avses i stycke a) i denna punkt,

e) statistik och information om överträdelser av lagar och bestämmelser, ådömda påföljder och fall av kvarhållande av fartyg och

f) statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som har drabbat sjömän.

17. De rapporter som avses i artikel 9 i konventionen bör i fråga om uppställning och behandlade ämnen följa den centrala samordnande myndighetens eventuella anvisningar.

tion aux dispositions légales, et s'abstenir de révéler à l'armateur ou à son représentant ou à l'exploitant du navire qu'il a été procédé à une inspection à la suite d'une telle plainte;

d) avoir toute discrétion, à la suite d'une inspection, de porter immédiatement à l'attention de l'armateur, de l'exploitant du navire ou du capitaine les carences pouvant porter préjudice à la santé et à la sécurité des personnes à bord.

IV. RAPPORTS

16. Le rapport annuel publié par l'autorité centrale de coordination conformément à l'article 8, paragraphe 2, de la convention devrait également inclure:

a) une liste des lois et des règlements en vigueur relatifs aux conditions de travail et de vie des gens de mer, ainsi que tous les amendements devenus applicables pendant l'année;

b) des informations détaillées relatives à l'organisation du système d'inspection visée à l'article 2 de la convention;

c) des statistiques des navires ou autres locaux assujettis à l'inspection et des navires ou autres locaux effectivement inspectés;

d) des statistiques des gens de mer assujettis aux lois et règlements mentionnés à l'alinéa a) ci-dessus;

e) des statistiques et des informations sur les infractions à la législation, les sanctions imposées et les cas où des navires ont été retenus;

f) des statistiques des accidents du travail et des maladies professionnelles affectant les gens de mer.

17. Les rapports prévus à l'article 9 de la convention devraient suivre, en ce qui concerne la présentation et les sujets traités, les prescriptions fixées par l'autorité centrale de coordination.